

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eulogio. 202.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Ἰῶ αὐτῶ. σ.

Κυριώτερος μὲν ἐπίτροπος τῆς ἐπι-
γῆς, ὁ τὴν ἱερωσύνην ἐπεμμένους, τῶ
τὴν ἀλγυρίδα περιεμμένους. ὁ μὲν γὰρ
ψυχῶ, ὁ δὲ σωματίων ἡγεῖται. εἰ δ' ἀ-
γνοῖσας ἑαυτῶ τὴν ἀξίαν, μᾶλλον δὲ
τὴν λειτουργίαν ψυχῶν μὲν μὲν δὲνα λό-
γον ποιεῖται. τὴν δὲ καὶ κίοναν ἐπι-
μελοῖτο, καὶ τρυφήν προσέχει, καὶ χρο-
μάτων ἀντιποιεῖτο. ἑαυτὸν, ὃ τὴν ἱερω-
σύνην ὑβρίζει, ἀλλ' οἱ πολλοὶ τῆς ἀ-
νοήτων, δεόν τιν μὲν ἐκδέχονται, τὸν
δ' ἀπᾶσαι, ὅλον εἰς αὐτὴν τὸ ἔγκλη-
μα περιτρέφουσιν.

Ωφελίῳ χολαστικῶ. σα.

Οὐτε τῶς λέξιθιρας, ἔτε τῶς ῥή-
τορας, ἔτε τῶς διαλεκτικούς, ἔτε τῶς
ἐπιτῆ τῆς λόγων δεινότητι ἐναβου-
ρομένους, σοφοὺς καλεῖται, ἀλλὰ τοὺς ἐ-
πι τῆ θεωρητικῆς φιλοσοφίας διαλάμ-
ποντας. εἰ δὲ κοσμοῖν τῶς καὶ ἡ λο-
γικῆ, σοφώτερος ὀνομασθῆναι δὲ καὶ ἡ
θεωρητικῆ, φησὶ δὲ ἡ εὐσεβεία, ἢ μόνον
κυρίως σοφίαν εἶναι οὐκ ἐξ ὀνόματος, σοφω-
τάτους προσελατρευτέον, τὴν μὲν ὡς
τῶ θεμελίον καὶ οἰκοδομὴν εἶναι, τὴν
δὲ ὡς ἐγκαλλώπισμα. τὴν δὲ ὡς κο-
ρωνίδα. ὡς περὶ θεμελίον μὴ ὑπάρχον-
τος, μὴ δ' οἰκοδομίας, οὐτε τὰ κοσμοῦ-
τα, ἔτε τὰ στεφανοῦντα χώραν ἔχει.
οὕτω καὶ ἀρετῆς μὴ ὑπαρχούσης, ἡ λο-
γικῆ καὶ ἡ θεωρητικῆ οὐκ ἔξει.

Εὐλογίῳ. σβ.

Εὐκταῖον μὴ ἡρῶν τὸ συζητᾶναι τυ-
χεῖν, τὰ δὲ ἀρετῆς λαμπαρῶσθαι
δικαιον ὄντα. τὸ μὲν γὰρ τοῖς φανλο-
τάτοις, τὸ δὲ τοῖς ἐπιεικεστάτοις ἀρ-

Eidem. 100.

Qui sacerdotij corona redimitus est, si-
quidem propriè loqui volumus, terrena-
rum rerum procurator veriùs est, quàm
qui purpuram gestat. Etenim ille animis,
hic corporibus dominatur; Quòd si suæ
dignitati, vel, ut rectiùs loquat, officij ac
ministerij ignoratione laborans, animarū
quidem nullam curam gerat, parietes au-
tem & columnas dūtatur curret, luxurique
ac delitiis sese addicat, colligendis que pec-
cuniis studeat, seipsum profectò, non sa-
cerdotium ignominia afficit. At stultorū
multi, pro eo atque illud quidem diuinis
honoribus efferre, hunc autem accusare
debebant, totam accusationem in illud
conuertunt.

Ophelio Scholastico. 201.

Nec dictionum aucupes, nec oratores,
nec dialectici, nec qui ob dicendi faculta-
tem gloriantur, sapientes appellandi sunt:
verùm ij, qui eo Philosophiæ genere, quod
in actione versatur, elucet. Quòd si hos
quoque logica exornet, sapientiores no-
minandi sunt. Si autem etiam Philosophia
(quæ in contemplatione sita est, hoc est
pietas, quam solam propriè sapientiam ef-
se definimus) sapientissimos eos nuncupa-
re conuenit. Atque ita existimandum est,
hanc velut fundamentum & ædificium
esse, alteram velut ornamentum, postre-
mam ut coronidem, ac fastigium. Quem-
admodum igitur sublato fundamento &
ædificio, nec ea quæ ad ornatum, nec ea
quæ ad opus perficiendum spectant, locū
habitura sunt; sic etiam sublata virtute nec
logica, nec ea pars quæ in contemplatio-
ne versatur, locum habebunt.

Eulogio. 202.

Illud minimè præclarum ac votis expe-
tendum iudica, ut veniam consequatur,
qui ob virtutem gloriam ac splendorem
promeretur. Illud enim improbissimis,

